

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ในการเสนอผลการศึกษา ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ ได้แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร 2) สภาพการเลี้ยง และ ปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงสุกรของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร 3) สภาพได้รับการบริการและความต้องการของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในการดำเนินงานของสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรที่เป็นอยู่ 4) เปรียบเทียบสภาพการได้รับการบริการของสมาชิกจากสหกรณ์กับความต้องการของสมาชิก ในการดำเนินงานของสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด และ 5) ผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งรายละเอียดผลการศึกษาในแต่ละส่วน มีดังต่อไปนี้

4.1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร

สมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร มีสถานภาพทางประชากรทางเศรษฐกิจและสังคมจากคำตอบของสมาชิกและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1.1 สถานภาพทางสังคมของสมาชิก

เพศ พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้น เป็นเพศชายมากกว่า 4 ใน 5 เล็กน้อย หรือร้อยละ 83.6 ที่เหลือเป็นหญิง (ตารางที่ 4.1) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเป็นสมาชิกกับสมัครแต่หัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็นชาย

อายุ พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกือบ 2 ใน 5 หรือร้อยละ 39.3 มีอายุ 51-60 ปี รองลงมาร้อยละ 33.6 มีอายุ 41-50 ปี ที่เหลือร้อยละ 20.5 และร้อยละ 6.6 มีอายุมากกว่า 60 ปี และมีอายุน้อยกว่า 41 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 53 ปี สูงสุด 79 ปี และต่ำสุด 24 ปี (ตารางที่ 4.1)

สมาชิกมีอายุเฉลี่ย 53 ปี ซึ่งจัดว่าอยู่ในวัยที่สามารถใช้แรงงานได้ดี มีประสบการณ์เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดี และอยู่ในวัยที่ต้องการสร้างฐานะตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ วิจิตร อาวะกุล (2535) ที่กล่าวว่าสภาวะที่บุคคลยังขาดหรือยังไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และมีความต้องการที่จะมีหรือให้ได้มาในสิ่งเหล่านั้น ถ้าความต้องการนั้นยังไม่ได้รับบำบัดให้เป็นที่พอใจตามสมควร จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ การพัฒนาต่างๆ

การศึกษาสูงสุด พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น มากกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 85.2 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ส่วนที่เหลือร้อยละ 9.0, 4.1 และ 1.6 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จบการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา และจบการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.1)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกส่วนมากมีอายุมากแล้ว และการศึกษาในช่วงที่สมาชิกอยู่ในวัยศึกษา การศึกษายังไม่กว้างขวาง หรือการขยายโอกาสทางการศึกษามีน้อย ไม่เหมือนปัจจุบัน จึงเป็นสาเหตุให้สมาชิกมีระดับการศึกษาต่ำ นอกจากนั้นสมาชิกเป็นเกษตรกรที่ยากจน จึงสนใจใช้เวลาในการประกอบอาชีพ หาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว จึงไม่นึกถึงการศึกษา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 2 ใน 5 หรือร้อยละ 41.0 มีสมาชิกในครัวเรือน 5-6 คน รองลงมาร้อยละ 27.1 มีสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 4 คน ที่เหลือร้อยละ 23.8 และ 8.2 มีสมาชิกในครัวเรือน 7-8 คน และมากกว่า 8 คน ตามลำดับ โดยมีสมาชิกเฉลี่ย 5 คน สูงสุด 10 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 4.1) อาจเป็นเพราะคนสมัยก่อนมีความนิยมที่จะมีลูกมาก เพื่อใช้แรงงานประกอบอาชีพ ทำไร่ ทำนา เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะได้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างแรงงาน

ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบัน พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเล็กน้อย หรือร้อยละ 51.6 เริ่มเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 9-15 ปี รองลงมาร้อยละ 40.2 เริ่มเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 9 ปี ที่เหลือร้อยละ 5.7 และ 2.5 เริ่มเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 16-22 ปี และมากกว่า 22 ปี ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยในการเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบัน 9 ปี สูงสุด 28 ปี และต่ำสุด 2 ปี (ตารางที่ 4.1)

ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 3 ใน 5 หรือร้อยละ 59.0 มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ น้อยกว่า 8 ปี รองลงมาร้อยละ 28.7 มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ 8-14 ปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 9.8 และ 2.5 มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ 15-21 ปี และมากกว่า 21 ปี ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ เฉลี่ย 7 ปี สูงสุด 28 ปี และต่ำสุด 1 ปี (ตารางที่ 4.1)

ส่วนมากจะมีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ นาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรประสบปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร จึงรวมกลุ่มกันขึ้นเพื่อหวังว่าจะสามารถช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องมีการจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นในทุกจังหวัด จึงจัดตั้งเป็นสหกรณ์ ต่อมาจึงมีการจดทะเบียนก่อตั้งสหกรณ์ในปีพ.ศ. 2521 จึงมีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกนาน

การเข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด หรือร้อยละ 95.9 ได้เคยเข้าร่วมประชุม ส่วนที่เหลือร้อยละ 4.1 ไม่เคยเข้าร่วมประชุม (ตารางที่ 4.1)

เป็นเพราะสหกรณ์ให้บริการข่าวสารการประชาสัมพันธ์ต่างๆ และที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร กิจกรรมสหกรณ์ สภาพการณ์ต่างๆ และประโยชน์อันพึงจะได้รับ ไม่ทั่วถึงและมีน้อย (ตารางที่ 4.9)

การได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกือบ 3 ใน 4 หรือร้อยละ 73.0 เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร ส่วนที่เหลือร้อยละ 27.0 ไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร (ตารางที่ 4.1) สมาชิกไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรอาจเนื่องมาจาก สมาชิกมีความยากจนมากและมีอาชีพหลักและอาชีพรองทำการเกษตร (ดังตารางที่ 4.2) ซึ่งอาชีพการเกษตรต้องใช้ระยะเวลาและต้องดูแลเอาใจใส่มาก มีความยุ่งยากในการหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาที่จะนึกถึงการค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ

แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกือบ 1 ใน 4 หรือร้อยละ 23.8 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและเพื่อนบ้าน ที่เหลือร้อยละ 36.1 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรจากแหล่งอื่นๆ ได้แก่ ศึกษาวิธีการเลี้ยงเอง สืบทอดการเลี้ยงจากวงศ์ตระกูล จากกลุ่มเครือข่าย และร้อยละ 16.4 จากเจ้าหน้าที่ของบริษัทเอกชน (ตารางที่ 4.1)

สมาชิกส่วนมากได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและเพื่อนบ้าน อาจเนื่องมาจาก เพื่อนบ้านอยู่ใกล้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในพื้นที่อยู่แล้ว อาทิ ปศุสัตว์อำเภอ เกษตรตำบล จึงสะดวกที่จะสอบถาม และสมาชิกก็ไม่มีเวลาศึกษาหาความรู้เอง และอีกประการจากการสัมภาษณ์ประธานสหกรณ์ฯ พบว่าสหกรณ์ฯมีงบประมาณ บุคลากร ไม่เพียงพอที่จะให้บริการแก่สมาชิกได้ทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาณี วัชรเกษมสินธุ์ (2525) พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมการผลิตสุกร เนื่องจากไม่มีเวลา สมาชิกได้รับความรู้เรื่องการผลิตสุกรจากเพื่อนบ้าน ปศุสัตว์อำเภอ และปศุสัตว์จังหวัด

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางสังคมของสมาชิกสหกรณ์

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	102	83.6
หญิง	20	16.4
อายุ		
น้อยกว่า 41 ปี	8	6.6
41-50 ปี	41	33.6
51-60 ปี	48	39.6
มากกว่า 60 ปี	25	20.5
ต่ำสุด 24 ปี สูงสุด 79 ปี เฉลี่ย 53.443 ปี		
การศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2	1.6
จบประถมศึกษา	104	85.2
จบมัธยมศึกษา	11	9.0
สูงกว่ามัธยมศึกษา	5	4.1
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
น้อยกว่า 4 คน	33	27.1
5-6 คน	50	41.0
7-8 คน	29	23.8
มากกว่า 8 คน	10	8.2
ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 10 คน เฉลี่ย 5.738 คน		
ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรถึงปัจจุบัน		
น้อยกว่า 9 ปี	49	40.2
9-15 ปี	63	51.6
16-22 ปี	7	5.7
มากกว่า 22 ปี	3	2.5
ต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 28 ปี เฉลี่ย 9.754 ปี		

ตารางที่ 4.1 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางสังคมของสมาชิกสหกรณ์ (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ		
น้อยกว่า 8 ปี	72	59.0
8-14 ปี	35	28.7
15-21 ปี	12	9.8
มากกว่า 21 ปี	3	2.5
ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 28 ปี เฉลี่ย 7.656 ปี		
การดำรงตำแหน่งในสหกรณ์ฯ		
เป็นกรรมการกลุ่ม	19	15.6
ไม่เป็นกรรมการกลุ่ม	103	84.4
การเข้าร่วมประชุมกับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร		
เข้าร่วมประชุม	117	95.9
ไม่ได้เข้าร่วมประชุม	5	4.1
การได้รับความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร		
เคยได้รับ	89	73.0
ไม่เคยได้รับ	33	27.0
แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร		
เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล	29	23.8
เจ้าหน้าที่ของบริษัทเอกชน	20	16.4
เพื่อนบ้าน	29	23.8
อื่นๆ	44	36.1

4.1.2 สถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิก

อาชีพหลัก พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 3 ใน 5 หรือร้อยละ 61.5 มีอาชีพหลักทำการเกษตร รองลงมาร้อยละ 21.3 อาชีพหลักค้าขาย ที่เหลือร้อยละ 13.4 และร้อยละ 4.1 มีอาชีพหลักรับจ้างและรับราชการตามลำดับ (ตารางที่ 4.2) เป็นเพราะสมาชิกส่วนมากจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4.1) จึงมีความรู้น้อย และวุฒิการศึกษาที่จะไปประกอบอาชีพอย่างอื่นได้

อาชีพรอง พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 49.2 มีอาชีพรองทำการเกษตร รองลงมาร้อยละ 19.7 ประกอบอาชีพค้าขาย ที่เหลือร้อยละ 18.0 ประกอบอาชีพหลักรับจ้าง และร้อยละ 13.1 เปิดร้านเสริมสวย ทำสวนยางพารา (ตารางที่ 4.2)

จำนวนแรงงานในครอบครัว พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 ใน 5 เล็กน้อยหรือร้อยละ 42.6 มีจำนวนแรงงานในครอบครัว 3-4 คน รองลงมาร้อยละ 26.2 มีจำนวนแรงงานในครอบครัว 5-6 คน ที่เหลือร้อยละ 21.3, 8.2 และ 1.6 มีจำนวนแรงงานในครอบครัวน้อยกว่า 3 คน มีจำนวนแรงงานในครอบครัว 7-8 คน และมากกว่า 8 คน ตามลำดับ โดยมีแรงงานในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน สูงสุด 10 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 4.2)

สมาชิกมีจำนวนแรงงานในครอบครัวสูงสุดถึง 10 คน ซึ่งถือว่ามาก เป็นเพราะเมื่อลูกหลานในครอบครัวเติบโต แต่งงานแล้วมาอยู่ในครอบครัวเดียวกันเป็นครอบครัวขยาย จึงมีแรงงานในครอบครัวมาก

จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 87.7 มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร น้อยกว่า 4 คน ที่เหลือร้อยละ 10.7 และ 1.6 มีแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร 4-6 คน และมากกว่า 6 คนตามลำดับ โดยที่มีแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร เฉลี่ย 2 คน สูงสุด 9 คน และต่ำสุด 1 คน (ตารางที่ 4.2) ที่ใช้แรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกรสูงสุด 9 คนนั้น อาจเป็นเพราะอยู่ในครอบครัวเดียวกันเป็นครอบครัวขยาย ในการเลี้ยงสุกรจึงผลัดเปลี่ยนกันเลี้ยงตามความสะดวกและมีเวลาว่าง

รายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.5 มีรายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวน้อยกว่า 50,001 บาท รองลงมาประมาณร้อยละ 39.3 มีรายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว 50,001-100,000 บาท ส่วนที่เหลือร้อยละ 8.2 และ 4.9 มีรายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวมากกว่า 150,000 บาท และ 100,001-150,000 บาท ตามลำดับ โดยมีรายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวเฉลี่ย 69,516 บาท สูงสุด 250,000 บาทและต่ำสุด 10,000 บาท (ตารางที่ 4.2)

รายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.5 มีรายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวน้อยกว่า 25,001 บาท รองลงมาร้อยละ 28.7 มีรายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว 45,001-70,000 บาท ร้อยละ 20.5 มีรายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว 25,001-45,000 บาท ส่วนที่เหลือร้อยละ 9.0 และ 3.3 มีรายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวมากกว่า 95,000 บาท และ 70,001-95,000 บาท ตามลำดับ โดยที่สมาชิกมีรายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัวเฉลี่ย 40,147 บาท สูงสุด 150,000 บาทและต่ำสุด 5,000 บาท (ตารางที่ 4.2)

จำนวนสุกรที่ขายในปีพ.ศ. 2537 พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.3 และ 36.1 มีจำนวนสุกรที่ขายในปีพ.ศ. 2537 น้อยกว่า 7 ตัว และ 7-11 ตัวตามลำดับ ส่วนที่เหลือร้อยละ 4.9 และ 3.3 ขายสุกร 12-16 ตัว และมากกว่า 16 ตัว ตามลำดับ โดยที่จำนวนสุกรที่ขายในปีพ.ศ. 2537 เฉลี่ย 6 ตัว สูงสุด 20 ตัว และต่ำสุด 2 ตัว (ตารางที่ 4.2)

รายได้จากการขายสุกรในปีพ.ศ. 2537 พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.8 มีรายได้จากการขายสุกรน้อยกว่า 15,001 บาท รองลงมาร้อยละ 25.4 จำนวน 15,001-25,000 บาท ร้อยละ 18.9 และ 6.5 มีรายได้จากการขายสุกรจำนวน 25,001-35,000 บาท และมากกว่า 35,001 บาท ตามลำดับ โดยที่สมาชิกมีรายได้จากการขายสุกรเฉลี่ย 17,914 บาท สูงสุด 60,000 บาท และต่ำสุด 5,000 บาท (ตารางที่ 4.2)

ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรในรอบปีพ.ศ. 2537 พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.0 เสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรจำนวน 9,001-16,000 บาท รองลงมาร้อยละ 22.1 เสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกร 16,001-24,000 บาท ส่วนที่เหลือร้อยละ 10.7, 7.4 และ 2.5 เสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า 9,001 บาท 24,001-31,000 บาท และมากกว่า 31,000 บาท ตามลำดับ โดยที่ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 13,221 บาท สูงสุด 40,000 บาท และต่ำสุด 2,000 บาท (ตารางที่ 4.2) ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรโดยเฉลี่ยประมาณ 13,221 บาท สูงสุด 40,000 บาท เป็นเพราะเกิดผลกระทบจากนโยบายแทรกแซงเพื่อพยุงราคาข้าวเปลือก ทำให้ต้นทุนในการผลิตอาหารสำเร็จรูปใช้เลี้ยงสุกรสูงขึ้น และมีราคาแพงตลอดปี ประกอบกับพันธุ์สุกรที่ซื้อมาเลี้ยงมีราคาแพง สมาชิกไม่มีพานะในการขนส่งสุกรออกจำหน่าย ต้องเสียค่าบริการรถขนส่งสุกรไปจำหน่ายในราคาสูง (ดังตารางที่ 4.9) แม้จะมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องต่างๆ เหล่านี้อยู่ในระดับน้อยแต่รวมหลายๆ ปัญหาแล้วก็สามารถทำให้ต้นทุนในการเลี้ยงสุกรสูงขึ้น

การกู้เงิน พบว่า ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีสมาชิกที่กู้เงิน และไม่กู้เงินจำนวนร้อยละ 51.6 และ 48.4 ตามลำดับ ร้อยละ 39.3 และ 38.5 ที่มีวัตถุประสงค์ในการกู้เงินเพื่อซื้อพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ ลูกสุกร และซื้ออาหารสัตว์ ส่วนที่เหลือร้อยละ 34.4, 10.7 และ 9.8 มีวัตถุประสงค์ในการกู้เพื่อ เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ใช้ในการศึกษาของบุตร และซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2)

แหล่งเงินกู้ (เฉพาะแหล่งที่ยืมมากที่สุด) พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 28.7 กู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มากกว่าครึ่งเล็กน้อย หรือร้อยละ 50.8 กู้เงินจากธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงเทพ กรมส่งเสริมสหกรณ์ ใช้เงินทุนตนเอง สหกรณ์ออมทรัพย์ครู สหกรณ์การเกษตร และนำสิ่งของไปจำนำ ส่วน

ที่เหลือ ร้อยละ 8.2, 4.9, 4.1, 2.5 และ 0.8 ภู่จากสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพาณิชย์ พ่อค้าหรือนายทุนเงินกู้ สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด และญาติพี่น้อง ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2)

การออมทรัพย์ พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 4 ใน 5 หรือร้อยละ 77.9 มีเงินออม ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 22.1 ไม่มีเงินออม (ตารางที่ 4.2) ที่ไม่มีเงินออมอาจเนื่องมาจากรายได้ของสมาชิกมีความพอดีกับค่าใช้จ่าย หรือได้เงินมาก็ใช้ไป ใช้เป็นทุนหมุนเวียน และญาติยืมไป จึงไม่มีเงินเหลือฝาก

สถานที่เก็บเงินออม พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 3 ใน 5 หรือร้อยละ 59.8 ฝากธนาคารต่างๆ ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 14.8 เก็บไว้ที่บ้าน ร้อยละ 3.2 ใช้เป็นทุนหมุนเวียนและญาติยืมไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.2 ซึ่งพบว่าสมาชิกทั้งหมดไม่มีเงินฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ ที่ฝากกับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร

จำนวนหุ้นและเงินฝากที่ถืออยู่ในสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 88.5 มีจำนวนหุ้นที่ถืออยู่ในสหกรณ์น้อยกว่า 26 หุ้น ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 5.7, 4.1 และ 1.6 มีจำนวนหุ้น 26-35 หุ้น มากกว่า 45 หุ้น และ 36-45 หุ้นตามลำดับ โดยที่มีจำนวนหุ้นเฉลี่ย 15 หุ้น สูงสุด 60 หุ้น และต่ำสุด 10 หุ้น (ตารางที่ 4.2)

มูลค่าหุ้นและเงินฝากที่ถืออยู่ในสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 88.5 มีมูลค่าของหุ้นน้อยกว่า 251 บาท ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 5.7, 4.1 และ 1.6 มีมูลค่าของหุ้น 251-350 บาท มากกว่า 450 บาทและ 351-450 บาทตามลำดับ โดยที่มีมูลค่าหุ้นเฉลี่ย 202 บาท สูงสุด 650 บาท และต่ำสุด 150 บาท (ตารางที่ 4.2)

ในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สมาชิกทั้งหมดไม่มีเงินฝากประจำ และเงินฝากออมทรัพย์ ที่ฝากกับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสหกรณ์

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
อาชีพหลัก		
ทำการเกษตร	75	61.5
ค้าขาย	26	21.3
รับจ้าง	16	13.1
อื่นๆ (รับราชการ)	5	4.1
อาชีพรอง		
ทำการเกษตร	60	49.2
ค้าขาย	24	19.7
รับจ้าง	22	18.0
อื่นๆ	16	13.1
จำนวนแรงงานในครอบครัว		
น้อยกว่า 3 คน	26	21.3
3-4 คน	52	42.6
5-6 คน	32	26.2
7-8 คน	10	8.2
มากกว่า 8 คน	2	1.6
ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 10 คน เฉลี่ย 3.959 คน		
จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร		
น้อยกว่า 4 คน	107	87.7
4-6 คน	13	10.7
มากกว่า 6 คน	2	1.6
ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 9 คน เฉลี่ย 2.377 คน		

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสหกรณ์ (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
รายได้ที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว (บาท/ปี)		
น้อยกว่า 50,001 บาท	58	47.5
50,001-100,000 บาท	48	39.3
100,001-150,000 บาท	6	4.9
มากกว่า 150,000 บาท	10	8.2
ต่ำสุด 10,000 บาท สูงสุด 250,000 บาท เฉลี่ย 69,516.393 บาท		
รายจ่ายที่เป็นเงินสดทั้งหมดของครอบครัว		
น้อยกว่า 25,001 บาท	47	38.5
25,001-45,000 บาท	25	20.5
45,001-70,000 บาท	35	28.7
70,001-95,000 บาท	4	3.3
มากกว่า 95,000 บาท	11	9.0
ต่ำสุด 5,000 บาท สูงสุด 150,000 บาท เฉลี่ย 40,147.541 บาท		
จำนวนสุกรที่ขายในปีพ.ศ. 2537		
น้อยกว่า 7 ตัว	48	39.3
7-11 ตัว	44	36.1
12-16 ตัว	6	4.9
มากกว่า 16 ตัว	4	3.3
ต่ำสุด 2 ตัว สูงสุด 20 ตัว เฉลี่ย 6.295 ตัว		
รายได้จากการขายสุกรในปีพ.ศ. 2537 (บาท/ปี)		
น้อยกว่า 15,001 บาท	40	32.8
15,001-25,000 บาท	31	25.4
25,001-35,000 บาท	23	18.9
มากกว่า 35,000 บาท	8	6.5
ต่ำสุด 5,000 บาท สูงสุด 60,000 บาท เฉลี่ย 17,914.754 บาท		

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสหกรณ์ (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสุกรในรอบปี พ.ศ. 2537 (บาท/ปี)		
น้อยกว่า 9,001 บาท	13	10.7
9,001-16,000 บาท	50	41.0
16,001-24,000 บาท	27	22.1
24,001-31,000 บาท	9	7.4
มากกว่า 31,000 บาท	3	2.5
ต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 40,000 บาท เฉลี่ย 13,221.311 บาท		
การกู้เงิน		
ได้กู้เงิน	59	48.4
ไม่ได้กู้เงิน	63	51.6
วัตถุประสงค์ในการกู้เงิน เพื่อ		
ซื้อพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรสุกร	48	39.3
ซื้ออาหารสัตว์	47	38.5
ค่าใช้จ่ายในครอบครัว	42	34.4
ใช้ในการศึกษาของบุตร	13	10.7
ซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร	12	9.8
แหล่งเงินกู้ (เฉพาะแหล่งที่นิยมมากที่สุด)		
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	35	28.7
สหกรณ์การเกษตร	10	8.2
ธนาคารพาณิชย์	6	4.9
พ่อค้าหรือนายทุนเงินกู้	5	4.1
สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด	3	2.5
ญาติพี่น้อง	1	0.8
อื่นๆ	62	50.8

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของสมาชิกสหกรณ์ (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
การออมทรัพย์		
มีเงินออม	95	77.9
ไม่มีเงินออม	27	22.1
สถานที่เก็บเงินออม		
ฝากธนาคารต่างๆ	73	59.8
เก็บไว้ที่บ้าน	18	14.8
อื่นๆ	4	3.2
ไม่ตอบ	27	22.1
จำนวนหุ้นและเงินฝากที่ถืออยู่ในสหกรณ์		
ผู้เลี้ยงสุกร		
น้อยกว่า 26 หุ้น	108	88.5
26-35 หุ้น	7	5.7
36-45 หุ้น	2	1.6
มากกว่า 45 หุ้น	5	4.1
ต่ำสุด 10 หุ้น สูงสุด 60 หุ้น เฉลี่ย 15,295 หุ้น		
มูลค่า		
น้อยกว่า 251 บาท	108	88.5
251-350 บาท	7	5.7
351-450 บาท	2	1.6
มากกว่า 450 บาท	5	4.1
ต่ำสุด 150 บาท สูงสุด 650 บาท เฉลี่ย 202,787 บาท		
ไม่มีเงินฝากประจำ	122	100
ไม่มีเงินฝากออมทรัพย์	122	100

4.2 สภาพการเลี้ยงและปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงสุกรของสมาชิกสหกรณ์ ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด

4.2.1 สภาพการเลี้ยงสุกรของสมาชิก

จำนวนสุกรที่เลี้ยง พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง หรือ ร้อยละ 45.9 มีจำนวนสุกรที่เลี้ยงมากกว่า 14 ตัว ร้อยละ 27.9, 26.2 มีจำนวนสุกรที่เลี้ยงน้อยกว่า 9 ตัว และ 9-14 ตัว ตามลำดับ โดยที่มีจำนวนสุกรที่เลี้ยงเฉลี่ย 13 ตัว สูงสุด 20 ตัว และต่ำสุด 3 ตัว (ตารางที่ 4.3) จำนวนสุกรที่เลี้ยงมีจำนวนไม่แน่นอนและไม่เท่ากัน เป็นเพราะสมาชิกส่วนมาก จะเลือกเลี้ยงสุกรจำนวนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเงินทุน ถ้าเงินทุนมากก็เลี้ยงมาก เงินทุนน้อยก็ เลี้ยงน้อย และเลี้ยงตามความต้องการของตลาด (ดังตารางที่ 4.4)

จำนวนสุกรพ่อพันธุ์ พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 68.0 ไม่มีสุกรพ่อพันธุ์ ร้อยละ 27.9 มีสุกรพ่อพันธุ์น้อยกว่า 3 ตัว ส่วนที่เหลือร้อยละ 2.5 และ 1.6 มีสุกรพ่อพันธุ์มากกว่า 4 ตัว และ 3-4 ตัว ตามลำดับ โดยที่มีจำนวนสุกรพ่อพันธุ์สูงสุด 6 ตัว และต่ำสุด 1 ตัว (ตารางที่ 4.3) จำนวนสุกรพ่อพันธุ์ที่เลี้ยงมีจำนวนน้อย เนื่องจากสุกรพ่อพันธุ์มี ราคาสูง และสามารถจ้างทับได้ในราคาไม่แพงนัก

จำนวนสุกรแม่พันธุ์ พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อย่างละมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย หรือร้อยละ 34.4 มีสุกรแม่พันธุ์น้อยกว่า 4 ตัว และไม่มีแม่พันธุ์ รองลงมาร้อยละ 23.8 มีสุกรแม่พันธุ์ 4-6 ตัว ส่วนที่เหลือร้อยละ 7.4 มีแม่พันธุ์มากกว่า 6 ตัว โดยที่มีจำนวนสุกรแม่พันธุ์ เฉลี่ย 2 ตัว สูงสุด 10 ตัว และต่ำสุด 1 ตัว (ตารางที่ 4.3)

จำนวนลูกสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประมาณ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 27.0 มีจำนวนลูกสุกร 6-10 ตัว ส่วนที่เหลือร้อยละ 23, 22.2, 18.0 และ 9.8 มีจำนวนลูกสุกร 11-15 ตัว มากกว่า 15 ตัว น้อยกว่า 6 ตัว และไม่มีลูกสุกร ตามลำดับ โดยที่มีจำนวนลูกสุกรเฉลี่ย 10 ตัว สูงสุด 20 ตัว และต่ำสุด 1 ตัว (ตารางที่ 4.3)

รูปแบบการเลี้ยงสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 98.4 มีรูปแบบ การเลี้ยงสุกรแบบขังคอก ส่วนที่เหลือร้อยละ 1.6 เลี้ยงสุกรแบบปล่อยอิสระ (ตารางที่ 4.3)

สมาชิกมีรูปแบบการเลี้ยงสุกรแบบขังคอก อาจเนื่องมาจากการเลี้ยงสุกรแบบขังคอกนั้น สามารถเลี้ยงสุกรได้หลายตัว และมีความสะดวกในการจัดการคอกและโรงเรือน การดูแลรักษา ส่วนการเลี้ยงแบบปล่อยอิสระนั้น สุกรอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่เพื่อนบ้าน ลำบากในการดูแล รักษา และเมื่อสุกรไปในที่ต่างๆ ได้โดยสะดวกอาจจะได้รับเชื้อต่างๆ ทำให้เกิดโรคได้ง่าย

การคัดเลือกพันธุ์สุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 4 ใน 5 เล็ก น้อยหรือร้อยละ 83.6 ทำการคัดเลือกพันธุ์สุกร ส่วนที่เหลือร้อยละ 16.4 ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์สุกร (ตารางที่ 4.4) จากการสัมภาษณ์เกษตรกรสมาชิกที่ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์สุกร เนื่องจากซื้อสุกรสุกร จากพ่อค้ามาเร่ขาย และซื้อจากฟาร์มโดยไม่ได้คัดเลือก แต่จะพิจารณาในเรื่องราคาเป็นสำคัญ

วิธีการคัดเลือกพันธุ์สุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการคัดเลือก พันธุ์สุกรเรียงตามลำดับค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.4 กล่าวคือ ดูจากความสมบูรณ์แข็งแรง (ร้อยละ 69.7) ดูลักษณะภายนอก รูปทรงได้สัดส่วนตามพันธุ์ (ร้อยละ 55.7) ดูจากการเจริญเติบโต ต่อวัน (ร้อยละ 41.8) ดูจากพันธุ์ประวัติ (ร้อยละ 33.6) ดูอัตราการคลอดและการเลี้ยงรอด (ร้อยละ 19.7) และทำการผสมพันธุ์สุกรเอง สามารถเลี้ยงลูกได้หมดทุกตัว (ร้อยละ 2.5) (ตารางที่ 4.4)

ลักษณะสุกรที่เลือกเลี้ยง พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 3 ใน 5 หรือร้อยละ 64.8 เลือกเลี้ยงสุกรขึ้นอยู่กับเงินทุน ถ้าทุนมากก็เลี้ยงมาก ส่วนที่เหลือร้อยละ 31.1, 3.3 และ 0.8 เลี้ยงสุกรตามความต้องการของตลาด เลี้ยงตามสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรกำหนด และเลี้ยง ตามความต้องการของตนเอง ตามลำดับ (ตารางที่ 4.4)

การพิจารณาเกี่ยวกับอาหารสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 88.5 มีการพิจารณาเกี่ยวกับอาหารสุกร ส่วนที่เหลือร้อยละ 11.5 ไม่มีการปฏิบัติ (ตารางที่ 4.5)

หลักการพิจารณาเลือกซื้ออาหารสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 ใน 5 เท่ากันหรือร้อยละ 44.3 และ 42.6 ใช้หลักการพิจารณาเลือกซื้ออาหารสุกรจากคุณภาพดีปราศจากการปลอมปน และจากอาหารมีราคาถูกและหาง่ายในท้องถิ่น ตามลำดับ (ตาราง ที่ 4.5)

แหล่งซื้ออาหารสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 3 ใน 5 เล็ก น้อยหรือร้อยละ 63.9 เลือกซื้ออาหารสุกรจากร้านขายอาหารสัตว์ ส่วนที่เหลือร้อยละ 12.3, 5.7, 4.1, 1.6 และ 0.8 ซื้ออาหารสุกรจากบริษัทเอกชน สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด ซื้ออาหาร จากโรงสีข้าวของตนเองและใช้เศษอาหารและผักด้วยในบางครั้ง ซื้ออาหารสุกรจากหน่วยราชการ และซื้อจากพ่อค้าเร่ขายในหมู่บ้าน ตามลำดับ (ตารางที่ 4.5)

ส่วนประกอบของอาหารสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 3 ใน 4 หรือร้อยละ 72.1 ใช้ส่วนประกอบของอาหารสุกรโดยมีหัวอาหารผสมรำ ปลายข้าว ส่วนที่ เหลือร้อยละ 6.6 ให้หัวอาหารผสมกับวัตถุดิบครบตามสูตร ร้อยละ 4.1 ผสมอาหารเองครบตาม สูตรทางวิชาการ และใช้เศษอาหารผสมกับวัตถุดิบ รำ ปลายข้าว เท่ากัน ร้อยละ 1.6 ใช้ส่วน ประกอบของอาหารสุกรขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และฤดูกาล (ตารางที่ 4.5)

การจัดการเกี่ยวกับการป้องกันโรคสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 4 ใน 5 เล็กน้อยหรือร้อยละ 83.6 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคสุกร ส่วนที่เหลือร้อยละ 16.4 ไม่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคสุกร (ตารางที่ 4.6)

วิธีการกำจัดและรักษาโรคสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีวิธีการกำจัดและรักษาโรคสุกร เรียงตามลำดับค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.6 กล่าวคือฉีดวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอตสุกร (ร้อยละ 70.5) แยกสุกรป่วยเป็นโรคออกจากฝูง (ร้อยละ 66.4) ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (ร้อยละ 57.4) ทำลายซากสุกรที่ตายด้วยโรคระบาดด้วยการฝังหรือเผา (ร้อยละ 36.1) ทำการถ่ายพยาธิเป็นประจำ (ร้อยละ 32.8) มีการอาบน้ำให้สุกรบ้าง (ร้อยละ 27.9) ล้างคอกด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (ร้อยละ 20.5) มีป้อนน้ำยาล้างเท้าก่อนเข้าโรงเรือน (ร้อยละ 4.9) ตรวจโรคแท้ง (ร้อยละ 0.8) และทำการแจ้งสัตวแพทย์ทันที ปรีกษาร้านขายอาหารสัตว์และร้านขายเวชภัณฑ์ ดูสุกรก่อนนำมาเลี้ยงว่ารับวัคซีนอะไรไปแล้วบ้าง (ร้อยละ 185.6) (ตารางที่ 4.6)

อุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 70.5 มีอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรเพียงพอ ส่วนที่เหลือร้อยละ 29.5 มีอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ไม่พอประกอบด้วย รางน้ำรางอาหาร (ร้อยละ 14.8) กรงขนส่งสุกรออกจำหน่าย (ร้อยละ 12.3) และของคลอด (ร้อยละ 2.5) (ตารางที่ 4.7)

การจัดการคอกและโรงเรือน พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 96.7 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคอกและโรงเรือน ส่วนที่เหลือร้อยละ 3.3 ไม่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคอกและโรงเรือน (ตารางที่ 4.7)

วิธีการจัดการคอกและโรงเรือน พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการจัดการคอกและโรงเรือนเรียงตามลำดับค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.7 กล่าวคือ สร้างแยกจากบ้านพัก (ร้อยละ 74.6) ใช้วัสดุท้องถิ่นราคาถูก (ร้อยละ 68.9) โรงเรือนคั่นแดดคั่นฝนและระบายอากาศดี (ร้อยละ 50.0) ภายในโรงเรือนมีการจัดแบ่งคอกตามประเภทและขนาดของสุกร (ร้อยละ 49.2) และเลี้ยงสุกรได้ฤนบ้าน (ร้อยละ 12.3) (ตารางที่ 4.7)

ระยะเวลาที่เลี้ยงสุกรจนถึงจำหน่าย พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 3 ใน 5 หรือร้อยละ 39.0 ใช้เวลาเลี้ยงสุกรจนถึงจำหน่าย 29-33 สัปดาห์ ส่วนที่เหลือร้อยละ 35.2 และ 5.7 ใช้เวลาเลี้ยงสุกรจนถึงจำหน่าย 34-36 สัปดาห์และ 24-28 สัปดาห์ ตามลำดับ โดยที่มีระยะเวลาเลี้ยงสุกรจนถึงจำหน่ายเฉลี่ย 33 สัปดาห์ สูงสุด 36 สัปดาห์ และต่ำสุด 24 สัปดาห์ (ตารางที่ 4.8)

การจำหน่ายสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.4 จำหน่ายสุกรให้กับพ่อค้าคนกลาง รองลงมาร้อยละ 32.8 จำหน่ายสุกรให้กับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด ส่วนที่เหลือร้อยละ 13.1 และ 5.7 ขายสุกรแล้วแต่ความสะดวกและใครให้ราคาดีกว่า และไปขายเองในตลาดทั่วไป ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8)

การจำหน่ายสุกรส่วนมากจำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลาง เพราะสมาชิกไม่ทราบแหล่งรับซื้อ และแหล่งรับซื้ออยู่ไกล การคมนาคมไม่สะดวก และพ่อค้าจะเข้าไปรับซื้อสุกรจากฟาร์ม สมาชิกไม่ต้องเสียค่ารถขนส่ง และเสียเวลาเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรศักดิ์ พัทธพจนากรณ์ (2530) ซึ่งพบว่า สมาชิกส่วนใหญ่ไม่ขายผลผลิตให้กับสหกรณ์ เพราะการบริการของสหกรณ์ไม่สะดวก และมีระยะทางจากบ้านกับสหกรณ์ห่างไกลกัน

การใช้ประโยชน์จากมูลสุกร พบว่าในจำนวนสมาชิกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 1 ใน 4 หรือร้อยละ 73.8 ใช้มูลสัตว์เป็นปุ๋ยปลูกพืชเลี้ยงปลาของตนเอง ส่วนที่เหลือร้อยละ 14.8 และ 11.5 ขายมูลสุกร หรือขายบ้างบางครั้ง เพื่อนบ้านมาขอ และทิ้งมูลสุกรไว้เฉยๆ ไม่ใช้ประโยชน์ ตามลำดับ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.3 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามจำนวนสุกรที่เลี้ยงและรูปแบบการเลี้ยง

จำนวนสุกรและรูปแบบการเลี้ยง	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
จำนวนสุกรที่เลี้ยง		
น้อยกว่า 9 ตัว	34	27.9
9-14 ตัว	32	26.2
มากกว่า 14 ตัว	56	45.9
ต่ำสุด 3 ตัว สูงสุด 20 ตัว เฉลี่ย 13.189 ตัว		
จำนวนพ่อพันธุ์		
ไม่มี	83	68.0
น้อยกว่า 3 ตัว	34	27.9
3-4 ตัว	2	1.6
มากกว่า 4 ตัว	3	2.5
ต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 6 ตัว เฉลี่ย 0.533 ตัว		
จำนวนแม่พันธุ์		
ไม่มี	42	34.4
น้อยกว่า 4 ตัว	42	34.4
4-6 ตัว	29	23.8
มากกว่า 6 ตัว	9	7.4
ต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 10 ตัว เฉลี่ย 2.402 ตัว		
จำนวนลูกสุกร		
ไม่มี	12	9.8
น้อยกว่า 6 ตัว	22	18.0
6-10 ตัว	33	27.0
11-15 ตัว	28	23.0
มากกว่า 15 ตัว	27	22.2
ต่ำสุด 1 ตัว สูงสุด 20 ตัว เฉลี่ย 10.262 ตัว		
รูปแบบการเลี้ยงสุกร		
ขังคอก	120	98.4
ปล่อยอิสระ	2	1.6

ตารางที่ 4.4 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามการคัดเลือกพันธุ์สุกรและวิธีการ

การคัดเลือกและวิธีการ	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
การคัดเลือกพันธุ์สุกร		
มีการปฏิบัติ	102	83.6
ไม่มีการปฏิบัติ	20	16.4
วิธีการคัดเลือก		
ดูจากความสมบูรณ์แข็งแรง	85	69.7
ลักษณะภายนอก รูปทรงได้สัดส่วนตามพันธุ์	68	55.7
การเจริญเติบโตต่อวัน	51	41.8
ดูจากพันธุ์ประวัติ	41	33.6
อัตราการคลอดและการเลี้ยงรอด	26	19.7
อื่นๆ	3	2.5
ลักษณะสุกรที่เลือกเลี้ยง		
ขึ้นอยู่กับเงินทุน ถ้าทุนมากก็เลี้ยงมาก	79	64.8
เลี้ยงตามความต้องการของตลาด	38	31.1
เลี้ยงตามสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรกำหนด	4	3.3
อื่นๆ	1	0.8

ตารางที่ 4.5 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามการจัดการเรื่องอาหารสุกร

การจัดการเรื่องอาหารสุกร	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
การพิจารณาเกี่ยวกับอาหารสุกร		
มีการปฏิบัติ	108	88.5
ไม่มีการปฏิบัติ	14	11.5
หลักพิจารณาเลือกซื้ออาหารสุกร		
คุณภาพดี ปราศจากการปลอมปน	54	44.3
อาหารมีราคาถูก และหาง่ายในท้องถิ่น	52	42.6
อื่นๆ	2	1.6
ไม่ตอบ	14	11.5
แหล่งซื้ออาหารสุกร		
ร้านขายอาหารสัตว์	78	63.9
บริษัทเอกชน	15	12.3
สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด	7	5.7
หน่วยราชการ	2	1.6
พ่อค้าเร่ขายในหมู่บ้าน	1	0.8
อื่นๆ	5	4.1
ไม่ตอบ	14	11.5
ส่วนประกอบของอาหาร		
หัวอาหารผสมรำ ปลายข้าว	88	72.1
หัวอาหารผสมกับวัตถุดิบครบตามสูตร	8	6.6
ผสมอาหารเองครบตามสูตรทางวิชาการ	5	4.1
เศษอาหารผสมกับวัตถุดิบ รำ ปลายข้าว	5	4.1
อื่นๆ	2	1.6
ไม่ตอบ	14	11.5

ตารางที่ 4.6 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามการจัดการเรื่องการป้องกันโรค

การจัดการเรื่องการป้องกันโรค	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
การจัดการเกี่ยวกับการป้องกันโรคสุกร		
มีการปฏิบัติ	102	83.6
ไม่มีการปฏิบัติ	20	16.4
วิธีการกำจัดและรักษาโรคสุกร		
ฉีดวัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์สุกร	86	70.5
แยกสุกรป่วยเป็นโรคออกจากฝูง	81	66.4
ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย	70	57.4
ทำลายซากสุกรที่ตายด้วยโรคระบาดด้วยการฝังหรือเผา	44	36.1
มีการถ่ายพยาธิสุกรเป็นประจำ	40	32.8
มีการอาบน้ำให้สุกรบ้าง	34	27.9
ล้างคอกด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค	25	20.5
มีบ่อน้ำยาล้างเท้าก่อนเข้าโรงเรือน	10	4.9
ตรวจโรคทั้ง	1	0.8
อื่นๆ	19	15.6

ตารางที่ 4.7 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามความเพียงพอของอุปกรณ์และลักษณะของโรงเรือน
ที่เลี้ยงสุกร

อุปกรณ์และลักษณะโรงเรือน	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
อุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร		
มีเพียงพอ	86	70.5
มีไม่เพียงพอ	36	29.5
- รางน้ำและรางอาหาร	18	14.8
- กรงขนส่งสุกรออกจำหน่าย	15	12.3
- ของคลอด	3	2.5
การจัดการคอกและโรงเรือน		
มีการปฏิบัติ	118	96.7
ไม่มีการปฏิบัติ	4	3.3
วิธีการจัดการคอกและโรงเรือน		
สร้างแยกจากบ้านพัก	91	74.6
ใช้วัสดุท้องถิ่นราคาถูก	84	68.9
คุ่มแดดคุ่มฝนและระบายอากาศดี	61	50.0
ภายในโรงเรือนมีการจัดแบ่งคอกตามประเภท และขนาดของสุกร	60	49.2
อื่นๆ	15	12.3

ตารางที่ 4.8 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรจำแนกตามระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรการจำหน่ายและการใช้ประโยชน์จากมูลสุกร

ระยะเวลาการเลี้ยง และการใช้ประโยชน์ จากมูลสุกร	จำนวน (n=122)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เลี้ยงสุกรจนถึงจำหน่าย (สัปดาห์)		
24-28	7	5.7
29-33	72	59.0
34-36	43	35.2
ต่ำสุด 24 สูงสุด 36 เฉลี่ย 33.049 สัปดาห์		
การจำหน่ายสุกร		
พ่อค้าคนกลาง	59	48.4
สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรอุดรธานี จำกัด	40	32.8
ขายเองในตลาดทั่วไป	7	5.7
อื่นๆ	16	13.1
การใช้ประโยชน์จากมูลสุกร		
ใช้เป็นปุ๋ยปลูกพืชเลี้ยงปลาของตนเอง	90	73.8
ขายมูลสุกร	18	14.8
อื่นๆ	14	11.5

4.2.2 ปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงสุกรของสมาชิกสหกรณ์ฯ

1. การหาพันธุ์สุกรและคุณภาพของลูกสุกร สมาชิกมีระดับปัญหาในเรื่องการหาพันธุ์สุกรและคุณภาพของลูกสุกรน้อย 1 เรื่อง ได้แก่ พันธุ์สุกรมีราคาแพง ($\bar{x}=2.074$) และไม่มีปัญหาอุปสรรคจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ แหล่งซื้อสุกรพันธุ์ดีหายาก ($\bar{x}=1.589$) ลักษณะของลูกสุกรที่ซื้อมาเลี้ยงมีสุขภาพไม่แข็งแรงสมบูรณ์เท่าที่ควร ($\bar{x}=1.525$) และลูกสุกรที่ซื้อมาเลี้ยงมีสายพันธุ์ที่ไม่ดีทำให้เลี้ยงยาก เกิดโรคได้ง่าย ($\bar{x}=1.500$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาลดอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ควรหาสุกรพันธุ์ดีมาจำหน่ายแก่สมาชิกในราคาถูกขี้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมปศุสัตว์ ควรจัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สุกร เพื่อขยายพันธุ์มาจำหน่ายไว้ในราคาถูกขี้น และพอเพียง (ตารางที่ 4.9) ซึ่งเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 พบว่า สมาชิกต้องการได้รับการบริการในเรื่องการจัดหาแหล่งจำหน่ายสุกรพันธุ์ดีให้แก่สมาชิก

ได้ซื้อในราคายุติธรรมในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย พิสนเทศ (2522) พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาที่สำคัญ คือ ขาดแคลนอาหาร อาหารสัตว์มีราคาแพง ขาดแคลนเงินทุนและแหล่งสุกรพันธุ์ ราคาถูก

2. อาหารสุกร ปัญหาอุปสรรคในการเลี้ยงสุกรในเรื่องเกี่ยวกับอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรมีระดับปัญหาอุปสรรคน้อย ในเรื่องอันเนื่องจากนโยบายแทรกแซงเพื่อพยุงราคาข้าวเปลือก ทำให้ต้นทุนในการผลิตอาหารสำเร็จรูปใช้เลี้ยงสุกรสูงขึ้น และมีราคาแพงตลอดปี ($\bar{x}=2.295$) และไม่มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องคุณภาพของอาหารไม่ได้มาตรฐาน มีการปลอมปน ($\bar{x}=1.557$) และแหล่งซื้ออาหารสุกรที่คุณภาพดีหาได้ยาก ($\bar{x}=1.475$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ฯควรจัดหาอาหารสุกรและหัวอาหารวัตถุดิบต่างๆ มาจำหน่ายแก่สมาชิกในราคายุติธรรม และมีคุณภาพ ควรมีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ เพื่อป้องกันการปลอมปน อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วจับใจกว่านี้ (ตารางที่ 4.9) ซึ่งเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 พบว่า สมาชิกมีความต้องการได้รับการบริการจัดหาอาหารสุกร หรืออาหารเสริมวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารสุกร อาทิ รำ ปลายข้าว ข้าวโพด ที่ใช้เลี้ยงสุกรมาจำหน่ายให้แก่สมาชิกในราคาถูกในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติ ลิ้มศิริวงศ์ (2525) พบว่าผู้เลี้ยงสุกรมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสุกรพันธุ์ ที่จะนำมาใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์อาหารสัตว์มีราคาแพง เสื่อมคุณภาพ และมีการปลอมปนหรือมีน้ำหนักขาดหายไป และ อุทัย พิสนเทศ (2522) พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาที่สำคัญคือ ขาดแคลนอาหาร อาหารมีราคาแพง ขาดแคลนเงินทุน และแหล่งสุกรพันธุ์ราคาถูก

3. การเกิดโรคของสุกร ปัญหาอุปสรรคในเรื่องเกี่ยวกับการเกิดโรคของสุกรมีระดับปัญหาอุปสรรคน้อย ในเรื่องการเกิดโรคระบาดสัตว์ชนิดรุนแรง อาทิ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้าเทียม โรคอหิวาต์สุกร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) = 1.770

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ฯควรจัดหาวัคซีนป้องกันโรค เวชภัณฑ์ต่างๆ มาบริการแก่สมาชิกอย่างทั่วถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมปศุสัตว์ ควรนำวัคซีนที่ผลิตได้มาให้บริการแก่เกษตรกรรายย่อยหรือผู้เลี้ยงสุกรอย่างทั่วถึงและเพียงพอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีโครงการป้องกันกำจัดโรคปากและเท้าเปื่อย โรคท้องร่วง และโรคอื่นๆ รัฐควรให้งบประมาณด้านการผลิตวัคซีน และอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้ให้ความรู้และบริการฉีดวัคซีนต่างๆ อย่างทั่วถึง (ตารางที่ 4.9) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวาทณี วัชรเกษมสินธุ์ (2525) ทำการศึกษากิจการรวมของกลุ่มสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดสระบุรี พบว่า สุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ ที่สมาชิกเลี้ยงมีการฉีดวัคซีนตามกำหนด

4. การขาดความรู้ในการเลี้ยงสุกร ระดับปัญหาอุปสรรคในเรื่องเกี่ยวกับการขาดความรู้ในการเลี้ยงสุกรในระดับปัญหาอุปสรรคน้อยในเรื่องการขาดความรู้ในการเลี้ยงสุกรเริ่มต้นตั้งแต่การจัดการคอกและโรงเรือน การให้อาหาร การรักษาป้องกันและกำจัดโรค ($\bar{x}=1.754$) และไม่มีปัญหาในเรื่องการได้รับการศึกษาน้อยในระบบโรงเรียน จึงไม่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรของตนเองให้มีประสิทธิภาพได้ ($\bar{x}=1.623$) หมายความว่า ระดับการศึกษาในระบบโรงเรียน ไม่มีปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาการเลี้ยงสุกร

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ฯและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันจัดให้มีการฝึกอบรม สัมมนาทางวิชาการ เกี่ยวกับอาชีพการเลี้ยงสุกร ตลอดจนอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกรอย่างต่อเนื่อง ทุกๆ ปีๆ ละ 1-2 ครั้ง ควรจัดให้มีนักวิชาการ หรือสัตวแพทย์ เข้าไปในฟาร์มเพื่อให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด (ตารางที่ 4.9) ซึ่งเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 พบว่า สมาชิกสหกรณ์มีความต้องการได้รับการบริการความรู้ในเรื่อง วิธีการเลี้ยงสุกร วิธีการขนส่งสุกรออกจำหน่าย อาหารสุกร และการให้อาหาร วิธีการกำจัดป้องกันโรคสุกร วิธีการสุขาภิบาลจัดการคอกและโรงเรือน การเพาะพันธุ์สุกร การฉีดยา และการใช้เวชภัณฑ์ วิธีการผลิตอาหารสุกรให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุรินทร์ ไถวภาค (2525) พบว่า สมาชิกสหกรณ์ต้องการความรู้เรื่อง โรค และพยาธิ และการป้องกันรักษา การผสมพันธุ์ และการคัดเลือกพันธุ์ อาหารและการให้อาหาร การปฏิบัติเลี้ยงดูสุกร หัวๆ ไป โรคและการป้องกันรักษา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของดิเรก ศรีณพงษ์ (2523) พบว่า สมาชิกมีความต้องการด้านบริการทางวิชาการเกี่ยวกับการผลิตสุกรค่อนข้างสูงมาก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ออกแนะนำส่งเสริมถึงฟาร์มของตน ต้องการให้จัดฝึกอบรมระยะสั้นขึ้น และต้องการให้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องบริการแก่สมาชิก และจรัญ ปัญญาวัฒน์ (2525) พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรของสมาชิก คือ การให้บริการทางวิชาการแก่สมาชิก

5. การจำหน่ายสุกร ระดับปัญหาอุปสรรคในเรื่องของการจำหน่ายสุกรสามารถเรียงลำดับเรื่องตามค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) จากมากไปน้อย ได้ดังนี้ มีปัญหาอุปสรรคมากในเรื่องราคาสุกรไม่มีเสถียรภาพ ($\bar{x}=2.541$) มีปัญหาอุปสรรคน้อย 3 เรื่องได้แก่ ไม่มีแหล่งจำหน่ายสุกรอย่างมั่นคง และสามารถจำหน่าย ณ แหล่งจำหน่ายนั้นได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=2.295$) สมาชิกถูกกดราคารับซื้อสุกร ($\bar{x}=2.090$) ถูกโกงน้ำหนักโดยวิธีการต่างๆ จากพ่อค้า ($\bar{x}=1.943$) และไม่มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องการจ่ายเงินช้ำเมื่อสมาชิกนำสุกรไปจำหน่ายให้กับแหล่งรับซื้อ ($\bar{x}=1.582$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

ในเรื่องราคาสุกรไม่มีเสถียรภาพ นักวิชาการสหกรณ์และสหกรณ์ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เรื่องการวางแผนการผลิตสุกร ให้ผลผลิตสุกรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของตลาด

สหกรณ์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งสมาชิกจะได้ทราบ ภาวะการผลิตและอนาคตของราคาสุกร สมาชิกจะได้พิจารณาว่าควรเพิ่มหรือลดปริมาณการ เลี้ยงสุกรของตนเอง เพื่อให้การผลิตสอดคล้องกับตลาด เมื่อเกิดภาวะราคาสุกรมีชีวิตตกต่ำ (ตารางที่ 4.9) ซึ่งเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 พบว่าสมาชิก สหกรณ์ มีความต้องการให้สหกรณ์รับซื้อสุกรจากสมาชิกในราคาประกันแน่นอน ไม่ขึ้นลงตามสภาวะตลาด ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรย์ บัญญาวัฒน์ (2525) พบว่า สมาชิก สหกรณ์ฯ ได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกค้าเลี้ยงสุกร ดังนี้คือ รัฐควรประกันราคาสุกรมีชีวิต ควรปรับปรุงราคาสุกรให้เหมาะสมกับราคาอาหาร และสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรควรประกันราคาขั้นต่ำ แก่สมาชิก

ปัญหาอุปสรรคในเรื่อง ไม่มีแหล่งจำหน่ายสุกรอย่างมั่นคงและสามารถจำหน่าย ณ แหล่งจำหน่ายนั้นได้อย่างต่อเนื่อง จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหา อุปสรรคดังนี้ สหกรณ์ควรมีเลี้ยงเองเป็นของสมาชิกมาจำหน่ายเนื้อสุกรชำแหละ และสหกรณ์ควร ทำผลิตภัณฑ์จากเนื้อสุกรจำหน่ายแก่ผู้บริโภคเพื่อเป็นการเปิดตลาดสุกร และสามารถขยายผลิต ภัณฑ์ได้ทั่วๆ ไป ไม่ต้องหาแหล่งจำหน่ายยากเหมือนสุกรมีชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิจิตร พันธุ์ศรี (2523) พบว่า สมาชิกสหกรณ์ฯ ต้องการให้มีแหล่งหรือศูนย์รับซื้อสุกรมีชีวิต และให้ มีการประกันราคาสุกรมีชีวิต และบุรินทร์ ไชยภาค (2525) พบว่าปัญหาของผู้เลี้ยงสุกรและ สมาชิกสหกรณ์ฯ คือ ตลาดสุกร แหล่งวิชาการ และเงินทุน ปัญหาอุปสรรคในเรื่อง สมาชิกถูกกด ราคารับซื้อสุกร และถูกโกงน้ำหนักโดยใช้วิธีการต่างๆ จากพ็อคคำ สมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไข ปัญหาอุปสรรคดังนี้ สหกรณ์ฯ ควรรวบรวมสุกรมีชีวิตจากสมาชิกมาจัดจำหน่ายให้ผู้ซื้อ สหกรณ์ฯ ควรมีคอกกกลางสำหรับพันธุ์สุกร สมาชิกจะได้นำสุกรมาให้สหกรณ์จัดจำหน่ายตามคุณภาพ คอกกกลางจะจำหน่ายให้พ่อค้าสุกรชำแหละ (เชียง) ได้เลยโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ควรจัด ตั้งตลาดกลางประมูลสุกรมีชีวิตขึ้น เพื่อจะได้จำหน่ายสุกรในราคาเป็นธรรมตามคุณภาพของสุกร ซึ่งสอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลกับผลการศึกษาในตารางที่ 4.10 มีความต้องการให้สหกรณ์จัดให้ ความรู้ในเรื่องการจัดการด้านการตลาดเริ่มตั้งแต่ติดต่อประสานงานกับแหล่งจำหน่ายที่สามารถ จำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้ในราคายุติธรรม การได้เปรียบเสียเปรียบในเชิงการจำหน่ายสุกร และผลิตภัณฑ์ วิธีการจำหน่ายสุกรในขั้นตอนต่างๆ ในระดับมาก

6. การได้รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ ปัญหาอุปสรรคในเรื่องเกี่ยวกับการได้รับข่าว สารการประชาสัมพันธ์มีระดับปัญหาอุปสรรคน้อย ซึ่งเรียงลำดับเรื่องตามค่าเฉลี่ยเลขคณิต (x) จากมากไปน้อยได้ดังนี้ การได้รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสุกร เกี่ยวกับ

สหกรณ์ สภากรรมการต่างๆ และประโยชน์อื่นทั้งจะได้รับมีน้อย ($\bar{x}=2.238$) และชาวสารการ
ประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ($\bar{x}=2.123$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ฯควรจัดให้มีศูนย์บริการชาวสารโดยเฉพาะของสหกรณ์เองประจำหมู่บ้านที่มี
สมาชิกสหกรณ์ฯอยู่ (ตารางที่ 4.9)

7. การขนส่งสุกร ปัญหาอุปสรรคในเรื่องเกี่ยวกับการขนส่งสุกรออกจำหน่ายมีระดับ
ปัญหาอุปสรรคน้อยซึ่งเรียงลำดับเรื่องตามค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) จากมากไปน้อยได้แก่เรื่อง ไม่มี
พาหนะในการขนส่งสุกรออกจำหน่าย ($\bar{x}=1.992$) เสียค่าบริการรถขนส่งสุกรไปจำหน่ายในราคาสูง
($\bar{x}=2.123$) และไม่มีปัญหาอุปสรรคในเรื่องรถรับจ้างขนส่งสุกรหายาก ($\bar{x}=1.402$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

ในเรื่องไม่มียานพาหนะในการขนส่งสุกรออกจำหน่าย สหกรณ์ฯควรจัดให้มียานพาหนะ
ในการขนส่งเมื่อสมาชิกจำหน่ายสุกรให้ เรื่องเสียค่าบริการรถขนส่งสุกรไปจำหน่ายในราคาสูง
สหกรณ์ฯควรจัดให้มีรถขนส่งสุกรให้บริการ และสมาชิกทำการรวมกลุ่มกันจ้างรถขนส่งออก
จำหน่ายเพื่อช่วยกันเฉลี่ยค่าขนส่งให้น้อยลง (ตารางที่ 4.9)

8. เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร ปัญหาอุปสรรคในเรื่องเกี่ยวกับเงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร
มีระดับปัญหาอุปสรรคน้อย 3 เรื่อง ซึ่งเรียงลำดับเรื่องตามค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) จากมากไปน้อย
ได้ดังนี้ เสียดอกเบี้ยในอัตราสูงจากการกู้ยืมเงินมาลงทุน ($\bar{x}=2.057$) มีเงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร
น้อย ไม่เพียงพอต่อการผลิต ($\bar{x}=1.943$) การกู้เงินต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน ($\bar{x}=1.836$) และไม่มี
ปัญหาอุปสรรคในเรื่องแหล่งเงินกู้หายาก ($\bar{x}=1.410$)

จากความคิดเห็นของสมาชิกได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ดังนี้

สหกรณ์ฯควรให้บริการให้สินเชื่อแก่สมาชิกกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำและไม่ยุ่งยากซับซ้อน
ธนาคารพาณิชย์และ ธ.ก.ส. ควรให้การสนับสนุนและให้สินเชื่อแก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร เช่นกับที่ให้
ความช่วยเหลือแก่สหกรณ์การเกษตร เพราะสหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรก็เป็นเกษตรกรรายย่อยยากจน
เช่นเดียวกับเกษตรกรในสถาบันสหกรณ์การเกษตร (ตารางที่ 4.9)